

Sygn. akt II KO 109/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **J. K.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 lutego 2020 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w W. z dnia 16 grudnia 2019 r. o przekazanie sprawy sygn. akt VIII Kp (...) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w W. zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy o sygnaturze akt VIII Kp [...], z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Przedmiotem postępowania jest rozpoznanie zażalenia J. K. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w W. o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczącego działań Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) a także Vice-Prezesa Sądu Okręgowego w W..

Sąd Okręgowy w W. uznał, że ponieważ Prezes Sądu Apelacyjnego w (...) sprawuje nad nim nadzór administracyjny, rozpoznanie przez niego niniejszej sprawy może wywołać wątpliwości co do bezstronności sędziów orzekających w sprawie sygn. akt VIII Kp [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Odstąpienie od właściwości sądu do rozpoznania sprawy stanowi sytuację wyjątkową, uzasadnioną tylko szczególnymi okolicznościami. Kryterium "dobra wymiaru sprawiedliwości", uzasadniające korzystanie z właściwości delegacyjnej na podstawie art. 37 k.p.k., przejawiać się może między innymi zagrożeniem obiektywizmu w orzekaniu o odpowiedzialności karnej, sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, realizującego ustawowy postulat rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie, czy realizacji prawa do obrony (por. m.in. postanowienie SN z 14.06.2018 r, sygn. akt V KO 35/18).

W niniejszym stanie faktycznym za przekazaniem sprawy przemawia, zdaniem Sądu inicjującego postępowanie, prawdopodobieństwo powstania obaw lub zastrzeżeń, co do obiektywnego orzekania przy rozpatrywaniu sprawy w Sądzie Okręgowym w W. , znajdującym się pod nadzorem administracyjnym Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...), w sytuacji gdy sprawa dotyczy zażalenia na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w W. o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczącego działań Prezesa Sądu Apelacyjnego w (...) a także Vice-Prezesa Sądu Okręgowego w W..

Lektura akt postępowania – ze szczególnym uwzględnieniem pism J. K. oraz protokołów posiedzeń przed [...] Sądem Okręgowym – nie pozostawia wątpliwości co do braku wskazania przez J. K. jakichkolwiek okoliczności uprawdopodobniających popełnienie zarzuconych Prezesowi Sądu Apelacyjnego w (...) a także Vice-Prezesowi Sądu Okręgowego w W. przestępstw. Nie są to zresztą jedyne osoby, które ze względu na pełniony urząd, zostały pomówione przez zawiadamiającego o udział w zorganizowanej grupie przestępczej policyjno-sądowo-prokuratorsko-urzędniczej, co samo z siebie może wpływać na ocenę wiarygodności jego depozycji. Dlatego, choć z formalnego punktu widzenia wnioszek Sądu Okręgowego w W. może wydawać się uzasadniony, w tym konkretnym stanie faktycznym trudno dopatrzyć się zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości w rozpoznaniu przedmiotowego zażalenia przez Sąd właściwy do rozpoznania sprawy.

W tym miejscu warto podkreślić, że *przesłanka „dobra wymiaru sprawiedliwości” stanowiąca kryterium zastosowania art. 37 k.p.k. wymaga, aby sąd powołując się na nią, nie stwarzał w ten sposób wrażenia, że unika*

prowadzenia sprawy dla niego kłopotliwej (...). Sąd właściwy do rozpoznania sprawy nie może uchylać się od jej rozpoznania także pod pozorem pojawienia się w przyszłości zarzutów dotyczących bezstronności, a zatem antycypować przyszłe opinie społeczne, na których zresztą pojawienie się ma także wpływ przez odpowiednie prowadzenie postępowania (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 stycznia 2018 r., sygn. akt IV KO 131/17).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.